

Ik zeg . . . eh . . . ja . . . Wou je zeggen, dat ik nog al dik ben van m'n eigen? — Ja, dat is zoo. — Ik geloof, dat ik op me zelf net zoo veel weeg, als jullie allemaal met elkaar.

Nou maar, toen begon de ellende. Daar begonnen ze me van alles aan te passen en over hoop te halen. — En och heere, het was me allemaal te klein . . . Maar eindelijk, ja, het lukte toch en ze wisten het dan toch zoo te prakkiseeren, dat ik had een soort van zwarte kleedij aan mijn lichaam,

En meteen wil ik den voorste er een voor z'n wafel geven.

maar ik had een gevoel over me, alsof de dokter me een verband aangelegd had, zoo stijf zat het me allemaal aan mijn lichaam; ik stond te blazen van de benauwdheid.